

[Maisted]

talte om de arbejdsløses kår, var dødeligheden alvorligt stor, fordi folk var arbejdsløse. De socialistiske partier vil altså gerne være med til at øge omkostningsniveauet her og nu ud fra nogle luftige betragtninger om, at vi skal være foregangsland, altså gerne øge arbejdsløsheden på trods af, at konsekvensen af denne arbejdsløshed er langt større, end hvis vi ikke farer meget hurtigt frem på forureningsbekæmpelsesområdet.

Angående problemet om vinylchlorid skriver arbejdsministeriet den 27. april 1978, efter at de har sat en grænse fra 1. april 1975 på 1 ppm for vinylchlorid:

»Hensigten hermed var at beskytte de beskæftigede i den del af plastindustrien, der forarbejder polyvinylchlorid (PVC), mod indånding af sundhedsfarlige koncentrationer af vinylchlorid, der findes som restkoncentrationer i polymerisatet, og som frigøres ved forarbejdningen.«

Det betyder, hr. minister, at mens ministeren overhovedet ikke ville tage stilling til en PVC-fabrik, hvor man fra miljøstyrelsens side siger: der findes ikke nogen nedre grænse, så accepterer man blankt, at der forarbejdes og forbruges PVC her i landet, som efter miljøstyrelsens opfattelse udsætter den danske befolkning for sundhedsfare. Hvis der var bare en anelse logik i det, miljøministeren og miljøstyrelsen foretog sig, ville de selvfølgelig omgående forbyde import, forarbejdning og forbrug af PVC. Det er en mærkværdig opfattelse af problemerne, man her demonstrerer.

Der sker nemlig også det, at når man bestemt vil føre sig frem som foregangsland i et lille område som Danmark, der internationalt set selvfølgelig overhovedet ingen indflydelse har på forureningssituationen af vores omkringliggende have – det er jo indlysende, at det er Tyskland og England og ikke Danmark, der har problemerne – så eksporterer man alle disse problemer til de steder, hvor man er villig til at arbejde efter langt værre normer. Fordi miljøministeren og de socialistiske partier absolut vil forcere en urimelig udvikling – og dér er det, jeg siger, det er på grund af overordnede politiske mål, for dér har man altså helt andre hensigter end det der forgyldte problem med at løse vores forureningsproblemer – er man villig til at eksportere alle disse problemer til lande, der

ikke har råd til at stille sådanne krav, og som er villige til at ødelægge deres befolkninger.

Brøndlund Nielsen (V):

Hr. Gert Petersen rettede nogle bemærkninger også til mig, og selv om jeg ser, at hr. Gert Petersen for længst har forladt denne debat, kan jeg ikke lade dem stå uimodsagt i referatet, for jeg synes, de var helt urimelige. Jeg kan ikke se, hvor jeg skulle have sagt noget om, at vi lod ganske hånt om miljøet i enhver henseende, som hr. Gert Petersen har fået indtryk af. Nu var hr. Gert Petersens forstand på disse ting vist begrænset, idet han bestandig talte om miljøtilsynet, som jeg ikke rigtig er klar over hvad han mente med.

Så rettede ministeren også nogle bemærkninger til mig. Jeg skal ikke tage nogen lang debat op om det, blot sige, at når ministeren henviser til en kommende produktvurderingslov, skal man nok være forsigtig med at lave for mange indgreb, idet jo erhvervslivet selv, når der virkelig er tale om farlige produkter, vil forsøge at ordne problemerne; og hvor der tages nye ting op som f. eks. fabrikken ved Skælskør, er der jo mulighed for indgreb. Jeg kan som eksempel på erhvervslivets vågenhed over for disse ting vist nævne overvejelserne om anvendelsen af asbest i byggematerialer. Her har vi jo netop den dynamik, det initiativ, der findes i det private erhvervsliv, som hr. Gert Petersen naturligvis ikke forstår, men som er noget meget væsentligt.

Jeg vil gerne takke ministeren for hans udtalelser om det væsentlige i det internationale samarbejde omkring disse problemer.

Det, jeg kritiserede – og det kan jeg så godt lige sige igen – er den risiko, der er for, at disse mange, mange regler bliver administreret på en måde, som ikke er rimelig. Vi ved også nu, at ministeren i en række skrivelser har henstillet til ministeriets styrelser og direktorater at føre sig noget mere lempeligt frem i en række henseender. Det synes jeg da er et meget positivt træk for netop at komme de ubehagelige og uheldige sider af denne administration til livs.

Jeg deler den opfattelse, som hr. Svend Haugaard, så vidt jeg erindrer, tidligere i dag har fremført her fra talerstolen, nemlig at man gør miljø sagen megen skade, hvis man